

Sulima Bolesław (1910-2000) wieloletni dyrektor Hajnowskich Zakładów Przemysłu Drzewnego. Był jednym z pierwszych organizatorów odbudowy zniszczonych po wojnie zakładów drzewnych. W latach 1952-1969 był zastępcą a następnie dyrektorem HPPD. Działacz społeczno- polityczny i sportowy. Przez wiele lat członek Egzekutywy KM PZPR oraz przewodniczący Komisji Kontroli Partyjnej byłego komitetu powiatowego PZPR, Prezes KS „Puszcza”, przewodniczący Komitetu Osiedlowego.

Urodził się 6 kwietnia 1910 roku w Siedliszku koło Łukowa. Po odbyciu służby wojskowej pracował w tartaku jako stolarz. W roku 1939 został zmobilizowany i brał udział w wojnie z Niemcami; przeszedł drogę frontową od Wielunia do Chełma, gdzie jego oddział został rozwiązany i skąd wrócił do Hajnówki. Przez czas trwania okupacji sowieckiej i niemieckiej pracował w tartaku. Po wyzwoleniu Hajnówki 18 lipca 1944 roku, gdy przystąpiono do usuwania szkód w zniszczonym tartaku, B. Sulima podjął się wykonania dachu nad spaloną kotłownią i siłownią, co umożliwiło zaopatrzenie Hajnówki w wodę i energię elektryczną. Następnie przystąpił do uruchomienia stolarni, w której produkowano komplety kuchenne. B. Sulima, który został zastępcą kierownika hajnowskiego tartaku zajął się sprowadzeniem niezbędnych urządzeń, głównie z Ziem Odzyskanych. Do końca 1951 r. hajnowski tartak podlegał Rejonowi Przemysłu Leśnego w Białymstoku; z inicjatywy grupy pracowników, wśród których był również B. Sulima, władze centralne postanowiły powołać samodzielne przedsiębiorstwo - Zakłady Przemysłu Leśnego w Hajnówce - a jego dyrektorem został Bolesław Sulima. Jednocześnie podjęto decyzję o rozbudowie zakładu na nowoczesny kombinat kompleksowego przerobu drewna iglastego i liściastego na wyroby finalne. Biuro Projektów "Biproduktów" opracowało koncepcję, a następnie dokumentację poszczególnych obiektów produkcyjnych. Pracami inwestycyjnymi kierował dyrektor zakładu. W międzyczasie Bolesław Sulima uzyskał tytuł inżyniera technologii drewna na Wydziale Technologii Drewna Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, nadal kierując zakładem. W latach następnych zmodernizowano ocalałą z wojennej zawieruchy halę do przecierania drewna liściastego i wybudowano estakadę do mechanicznego rozładunku i składowania drewna okrągłego. Obok sprawowania funkcji dyrektora wciąż modernizowanego i rozbudowującego się zakładu Bolesław Sulima udzielał się społecznie na rzecz miasta: jako wieloletni przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego był jednym z inicjatorów budowy Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Skłodowskiej-Curie i powołania Technikum Przemysłu Drzewnego w Hajnówce, a przez trzy kadencje był prezesem Klubu Sportowego "Puszcza". Był też inicjatorem utworzenia w zakładzie Zakładowego Koła Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, które to kolo wystąpiło inicjatywą budowy statku - drewnowca o nazwie "Hajnówka". Po 40 latach pracy w zakładzie, który w międzyczasie zmienił nazwę na Hajnowskie Zakłady Przemysłu Drzewnego, a następnie na Hajnowskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Drzewnego, w 1975 roku Bolesław Sulima odszedł na zasłużoną emeryturę. W dowód uznania jego zasług za pracę zawodową i społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Orderem Sztandaru Pracy II Stopnia, oraz wieloma innymi odznaczeniami państwowymi, regionalnymi i branżowymi. Zmarł w dniu 1 lutego 2000 roku, został pochowany na cmentarzu w Hajnówce.